„De data asta știu ce am de făcut", își spuse ea și luă cheița de aur, cu care descuie ușa cea mică ce dădea în grădină. Apoi începu să ciugulească din ciupercă (păstrase o bucățică în buzunar) pînă ajunse cam de două palme. După aceea trecu prin coridorul cel mititel și se pomeni — în sfîrșit — în grădina cea frumoasă, printre straturile pline de flori strălucitoare și fîntînile cu apă răcoroasă.

CAPITOLUL VIII

REGINA JOACĂ CROCHET

Chiar lîngă intrarea în grădină se afla o mlădiță de trandafir. Florile care creșteau pe ea erau albe, dar trei grădinari dădeau zor să le vopsească în roșu. Alicei i se păru treaba aceasta foarte ciudată și de aceea se apropie să vadă mai bine ce făceau. Cînd ajunse lîngă ei, îl auzi pe unul spunînd:

— Bagă de seamă, Cinci, că mă stropești cu vopsea!

— Nu-s eu de vină — răspunse Cinci bosumflat — Șapte mi-a dat peste cot!

Șapte privi la el și spuse:

— Ei, bravo, Cinci! Vezi să dai întotdeauna vina pe alții!

— Mai bine n-ai mai vorbi! spuse Cinci. Chiar ieri am auzit-o pe regină spunînd că ai merita să ți se taie capul!

— Pentru ce? întrebă cel ce vorbise întîi.

— Asta nu-i treaba ta, Doi! răspunse Șapte.